

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χόραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ υπό του Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ	Ἑξωτερικοῦ
Ἔτησίαι δρ. 8.—	Ἔτησίαι φρ. 10.—
Ἑξάμηνος > 4,50	Ἑξάμηνος > 5,50
Τρίμηνος > 2,50	Τρίμηνος > 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσώτερ. λ. 10. Ἑξώτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 22ος

Ἐν Ἀθήναις, 18 Ἀπριλίου 1915

Ἔτος 37ον.—Ἀριθ. 20

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια)

Ἄλλ' ἡσύχασεν, ὅταν εἶδεν ἀπὸ κοντὰ τὸν μικρὸν ἐκεῖνον καὶ τὸν ἀνεγνώρισεν ὡς ἀγγελιαφόρον.

Ἀφοῦ ἐπερίμενεν οὕτω μιστὴν ὥραν, ἡ ὁποία τῷ ἐφάνη ἀτελείωτη, παρουσιάσθη ὁ μεγαλοπρεπὴς θυρωρὸς καὶ τῷ ἐνευσε νὰ εἰσεέλθῃ.

Τὰ πόδια τοῦ Ραούλ ἔτρεμαν τόσον, ὥστε μὲ κόπον ἠμπόρεσε νάναβῃ τὰς ὀλίγας βαθμίδας τῆς ἐξωτερικῆς κλίμακος. Εἰς τὴν εἴσοδον τὸν παρέλαβεν ἄλλος ὑπνέτης, ὁ ὁποῖος τὸν ἔβαλεν εἰς τὸν ἀνελκυστήρα (ἀσανσέρ) καὶ μετ' ὀλίγας στιγμὰς τὸν εἰσήγαγεν εἰς τὸ διαμέρισμα ὅπου, καθὼς ἐνόμιζε, θὰ ἐκρίνετο ἡ τύχη του.

Τότε εὐρέθη ἐνώπιον μιᾶς κυρίας μὲ ξανθὰ κοντὰ μαλλιά, ὑψηλῆς καὶ ὡραιότητας, ἡ ὁποία ἐστέκετο ὀρθία εἰς ἓνα μικρὸ σαλόνι. Ἐνας κύριος ἕως τριάντα ἐτῶν, μὲ κοστούμι ἀπὸ

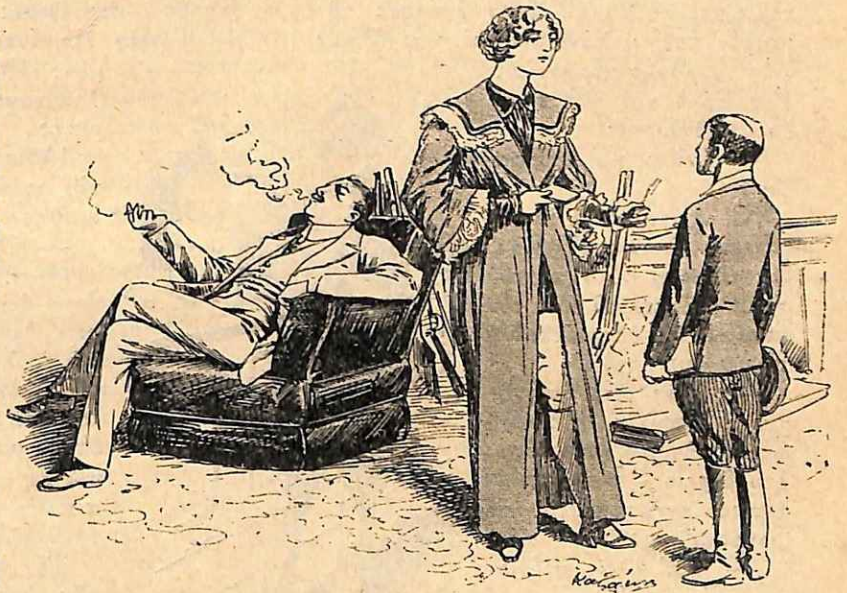
ἄσπρην φανέλλαν, ἐκάπνιζε σιγχερέττον ἐξ ἡμιπλωμένος εἰς μίαν μεγάλην πολυθρόναν. Παντοῦ εἰς τὰ τραπέζια, εἰς τοὺς τοίχους, εἰς τὸ τζάκι, ὁ Ραούλ ἐβλεπεν ὅπλα. Ὑπῆρχον καραμπίνες, κυνηγετικὰ τουφέκια, ρεβόλβερ, ὀλόκληρον ὀπλοστάσιον. Ἄλλ' ἡ μεγαλειότηρα τοῦ ἐκπληξῆς ὑπῆρξε τὸ ἀρρενωπὸν ὄφος τῆς ὡραίας ἐκείνης γυναικός, ἡ ὁποία θὰ ἦτο βεβαίως ἡ μὲς Μπριδὺ τῆς ἀγγελίας.

Ἐφοροῦσε μίαν ρόμπαν τοῦ σπιτιοῦ, ἐν εἶδει πενιουάρ, κομποτάτην, καὶ ἀπὸ μέσα μίαν βλουζαν μὲ πιέτες ἀπὸ μαῦρον βελούδον. Ἀλλὰ καὶ οὐ φορᾷν ποῦ ἔκαμνεν ἓνα βῆμα, τὸ πενιουάρ ἠγοίγετο ἕως κάτω καὶ τότε ἐφαίνετο ἓνα πανταλόνι ἀπὸ ἄσπρον πετσί, ὡς αὐτὰ ποῦ φοροῦν οἱ τζόκεϋ, καθὼς καὶ γκέτες ἀπὸ πετσί στακτερόν.

Ἡ κομψὴ αὕτη ἐνδυμασία, μισο-αἰδρινὴ καὶ μισο-γυναικεία, ἐπῆγαγε θαυμάσια εἰς τὴν ὑψηλὴν ἐκείνην νέαν, τῆς ὁποίας τὰ θαυμάσια μαλλιά ἐπλαισίωσαν ἓνα λεπτὸν πρόσωπον. Ἀλλὰ ζωηρόν, ἀποπνεόν δύναμιν καὶ ὕψος.

Ἐκύτταξε τὸν Ραούλ ἀτενῶς μὲ τὰ μεγάλα γαλανά της μάτια, καὶ ὁ φίλος μας τὰ ἔχασε τόσον, ὥστε μόλις ἐτόλμησε νὰ ψελλίσῃ ὀλίγας λέξεις, διὰ νὰ ἐξηγήσῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς του.

Εὐτυχῶς ἡ μὲς Μπριδὺ ἤλθε πρὸς

«Ὁ Ραούλ εὐρέθη ἐνώπιον μιᾶς κυρίας...» (Σελ. 157, στ. α')

βοήθειάν του καί, στραφεῖσα πρὸς τὸν κύριον τὸν ἐξηπλωμένον εἰς τὴν πολυθρόναν, ἀνέκραξε γαλλιστί, ἀλλὰ μὲ προφορὰν ἀγγλικήν:

— Ράλφ, ἀδελφέ μου, τεμπέλαρε!.. Θὰ σηκωθῇς ἐπιτέλους καὶ θὰ ἔλθῃς νὰ μιλήσῃς μ' αὐτὸ τὸ παιδί, ποῦ εἶδε τὴν ἀγγελίαν ἐστὴν ἐφημερίδα καὶ ἤλθε γιὰ τὴ θέσι;

Ὁ κύριος, ὁ ὁποῖος ἦτο, ὡς φαίνεται, ἀδελφὸς τῆς ὡραίας ἐκείνης Ἀμαζόνος, μολονότι δὲν τῆς ὠμοιάζε καθόλου, ὑπήκουσε καὶ ἀπεφάσισεν ἐπιτέλους νὰποσπασθῇ ἀπὸ τὰς ἀναπαυτικὰς ἀγκάλας τῆς πολυθρόνας του. Σταθεὶς δὲ ὀρθίως ἐνώπιον τοῦ Ραούλ, τὸν ἐκύτταξε μὲ ὑπεροπτικὸν βλέμμα, καὶ τὸν ῥώτησε:

- Ἦλθες γιὰ τὴ θέσι;
- Μάλιστα, κύριε.
- Εἶσαι Γάλλος;
- Παρισινός.
- Καὶ ξέρεις ἀπὸ ἄλλα;

Ὁ μικρὸς ἐδίστασεν ὀλίγον καὶ κατόπιν, ἀσυνείθιστος νὰ ψεῦδεται, κατώρθωσε νὰ προσφέρῃ μίαν φράσιν, ἡ

«Νέος διαταγμὸς ἐκ μέρους τοῦ Ραούλ...» (Σελ. 158, στ. β')

ρον τὸ θέατρον εἶνε ἓνα τίμιον ἐπάγγελμα, ὅπως καὶ ἄλλο. Νέοι καὶ νεάνιδες, ὅσοι ἔχουν ἰσχυρὸν τάλαντον καὶ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ διαπρέψουν ὡς ἡθοποιοί, εἰμποροῦν νὰ γίνωνται ἀδιστάκτως. Καὶ τὸ νὰ διαπρέψῃ ἕνας νέος ἢ μία νεάνις ὡς ἡθοποιοὺς, σημαίνει δόξαν, πλοῦτον, εὐτυχίαν. Δὲν εἶνε ἀμαρτία νὰ χάνῃ κανεὶς, ἀπὸ μίαν οἰκονομικὴν πρόληψιν, τὴν εὐτυχίαν ποῦ ἔχει ἐν τῇ χέρει του;

Σὰς ἀσπάζομαι

ΠΑΙΔΩΝ

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Ὁ Θωμᾶς ἐτρόμαξε καὶ μὲ ἀπότομον κίνημα τοῦ ἀρπάξε ἀπὸ τὰ χέρια τὴν δέσμη τῶν ἐπιστολῶν.

— Ἀργότερα, σὰς λέω! ἐμουρμούρισε. Σωπάτε τώρα καὶ πίνετε!... Εἰσθε ἀνυπόφοροι!...

Ἐν τούτοις ὁ νέος, ὁ ὁποῖος, καθὼς ἐφαίνετο, πρῶτην φορὰν εἰσέρχεται εἰς ἐκεῖνο τὸ μπάρ, ἐπλησίασε τὸν

— Ὁχι, ἀπεκρίθη εὐκρινῶς ὁ Θωμᾶς. Δὲν εἶδα κανένα σήμερον νὰ κρατῇ κασσετίνα. Ἦταν μεγάλη;

— Σὺν κουτί πούρων.

— Ὁχι δὲν εἶδα τέτοιο πρᾶγμα. Τὰ πρόσωπα ὅμως ποῦ λέτε, θὰ εἶνε ὁ Τζᾶκ καὶ ὁ Πίλλ. Ἦλθαν σήμερον τὸ πρωῒ, ἀλλὰ δὲν εἶχαν μαζί τους κασσετίνα.

— Ἰσως θὰ τὴν ἀνοίξαν. θὰ τὴν ἀδειασαν καὶ θὰ τὴν πέταξάν, εἶπεν ὁ Μωρίς Ζιλλάρ μὲ πνιγμένη φωνήν.

— Τί λέτε! ἐφώνησεν ὁ Θωμᾶς. μήπως...

Ἀλλὰ συνεκρατήθη μὲ κόπον καὶ ὅσον ἤμπορούσε ἡρεμώτερα, ἐξηκολούθησε:

— Μήπως εἶχε πολύτιμα πράγματα αὐτὴ ἡ κασσετίνα;

— Naί, δηλαδή... χαρτιά, γράμματα...

— Γράμματα; ἐφέλλισεν ὁ Θωμᾶς. Μ' αὐτὰ δὲν ἔχουν ἀξία παρὰ γιὰ τὸν ἰδιοκτήτη, δὲν εἶν' ἔτσι;

— Ἀκριβῶς, ἀπεκρίθη ὁ Μωρίς. Μήπως αὐτοὶ οἱ δύο ἄνθρωποι σὰς...

κασσετίνα σ' ἓνα τράμ, ποῦ συνεκρούσθη σήμερον τὸ πρωῒ εἰς τὸ "Οξφορντ-ρόαδ". Πληρώθηκα, ἐλιποθύμησα. Καὶ ὅταν συνήλθα ἀπὸ τὴν λιποθυμίαν μου, μοῦ εἶπαν, ὅτι εἶδαν δύο ἄνθρωπους νὰ φεύγουν μὲ μιὰ κασσετίνα σὰν κι' αὐτὴ ποῦ ζητοῦσα. Φυσικά, δὲν ἔξευραν ὅτι δὲν ἦταν δική τους. Μοῦ ἔδωσαν λοιπὸν τὰ χαρακτηριστικά τους καὶ μὲ συμβούλευσαν νὰ τοὺς ζητήσω 'ς αὐτὴ τὴ συνοικία.

— Ἄν αὐτοὶ ποῦ λέτε, ἔρχονταν τυγλὸν ἐπὶ κατὰστημά μου, διαμαρτυρήθη ἀξιοπρεπῶς ὁ Θωμᾶς, θὰ εἰδοποιούσα ἀμέσως τὴν ἀστυνομία. Δὲν μᾶρέσουν ἐμένα τέτοια ὑποκείμενα. Μ' ἐννοεῖτε...

— Ἄν τύχη νὰ ἔλθουν, εἰδοποιήστε καὶ μένα προσωπικῶς, εἶπεν ὁ Μωρίς. Ἴδου ἡ διεύθυνσίς μου.

— Δὲν θέλω λείψη, ἡσυχάστε! ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ (καθηγητής) δὲν ἔπαυσε νὰ κυττάζῃ τὸν καταστηματοῦχον καὶ τὸν νεαρὸν ἐπισκέπτην τοῦ κι' ἐπανειλημμένως τὰ θαυμά του μάτια

Θωμᾶ καὶ τὸν ἠρώτησε μὲ ξενικὴν προφοράν:

— Εἴσθε ὁ καταστηματοῦχος;

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ γέρον. τί ἐπιθυμεῖτε;

— Νὰ σὰς ζητήσω μερικὰς πληροφορίας, ἐξηκολούθησε χαμηλοφώνως ὁ ἄγνωστος, ὁ ὁποῖος ἦτο ὁ Μωρίς Ζιλλάρ μερικὰς πληροφορίας ἐμπιστευτικὰς, προσέθεσε, κυττάζων ὀλόγυρα ὑπόπτως.

— Ἐννόησα, ὑπέλαβεν ὁ κύρ-Θωμᾶς, κλείνων τὸ μάτι. Ἐλάτε ἀπὸ δω καὶ μιλήστε μου ἐλεύθερα δὲν μᾶς ἀκούει κανεὶς.

Καὶ παρέσυρε τὸν νέον εἰς μίαν ἄκρην τῆς σάλας, ὅπου ἡ συνομιλία των ἐξηκολούθησε.

— Μήπως ἔρχονται ἐδῶ, ἠρώτησεν ὁ Μωρίς, δύο πρόσωπα, ἕνας κοντόνδρος καὶ ἕνας φιλόλιγνος, μὲ παλὰ ρούχα καὶ οἱ δύο, στακτιὰ ὁ ἕνας, μαῦρα ὁ ἄλλος, καὶ μήπως τοὺς εἶδατε σήμερον τὸ πρωῒ νὰ κρατοῦν μιὰ κασσετίνα ἀπὸ μαῦρο ξύλο βερνικωμένο;

— ὦ, τίποτε! ἔσπευσε νὰποκριθῇ ὁ Θωμᾶς δὲν μοῦ εἶπαν τίποτε. Μοῦ φαίνεται ὅμως, ὅτι ἂν τοὺς ρωτοῦσε κανεὶς. Ἀλλὰ ὅχι, εἶνε περιττό... Καὶ ἡ κλοπή, γιατί ὑποθέτω, ὅτι πρόκειται περὶ κλοπῆς, πότε ἔγινε;

— Σήμερα τὸ πρωῒ πολὺ ἐνωρίς.

— Σήμερα; Μὰ τότε δὲν θὰ ἦσαν αὐτοὶ ποῦ σὰς εἶπα... ὁ Τζᾶκ καὶ ὁ Πίλλ. Γιατί δὲν τοὺς εἶδα παρὰ γῶς. Ἦλθαν μιὰ στιγμὴ κι' ἔφυγαν ἀμέσως γιὰ τὸ Νιουκάστελ. Σήμερα τὸ πρωῒ, στοιχηματίζω, θὰ ἦσαν πολὺ μακριὰ ἀπὸ ἐδῶ. Ἀπλὴ συμπτῶσις...

Καὶ ὁ γέρο-Θωμᾶς, μετανοῶν ποῦ εἶπεν ἤδη πολλὰ καὶ μὴ γνωρίζων πῶς νὰ διορθώσῃ τώρα τὸ λάθος του, ἐξηκολούθησε:

— Βεβαίως, δὲν εἶνε αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ποῦ ζητεῖτε.

— Τὰ χαρακτηριστικά των, ὑπέλαβεν ὁ Μωρίς, μοῦ τὰ ἔδωκαν μάρτυρες αὐτόπται, γιατί δὲν πρόκειται καθαρὸν περὶ κλοπῆς. Ὅπως βλέπετε καὶ ἀπὸ τὸ δεινὸν μου κεφάλι, ἔγινε ὅμως δυστυχῆματος. Ἦμουν μὲ τὴν

ἐλαψὴν ἀπὸ μίαν φλόγα παραδόξον. «Ἡ γρηᾶ-ἀλεπού μυρίσθηκε κάποια δουλειά, ἐσυλλογίζετο ὡς ἔχω ἀνοικτὰ τὰ μάτια» κάτι μπορεῖ νὰ βγάλω κι' ἐγώ».

Καὶ μολοντί τοῦ ἐκόστιζε πολὺ νὰ μὴν ἀδειάσῃ τὸ ποτήρι του, ὁ (Καθηγητής) ἔπαυσε νὰ πίνῃ ἀπὸ αὐτὴν τὴν στιγμὴν, διὰ νὰ μὴ μεθύσῃ περισσότερον.

Ὁ Μωρίς ἔκαμεν ἀκόμη μερικὰς ἐρωτήσεις καὶ, πεπεισμένος ὅτι ὁ γέρον τοῦ εἶχεν εἰπῇ ὅτι ἐγνώριζεν, ἔφυγεν, ὑποσχόμενος νὰ ἐπανέλθῃ αὐριον, διὰ νὰ ἰδῇ μήπως ὑπῆρχε τίποτε νεώτερον.

— Naί, ναί, ξαναπεράστε αὐριον, τῷ εἶπεν ὁ γέρο-κατεργάρης. Ἰσως θὰ ἔχω τίποτε σπουδαῖο νὰ σὰς ἀναγγεῖλω.

Καὶ ἀπὸ μέσα του ὁ Θωμᾶς ὑπέσχετο νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ παιγνίδι του καὶ νὰ ζητήσῃ πολλὰ χρήματα διὰ τὰς ἐπιστολάς ἐκείνας.

Ἐσκέπτετο ὅμως νὰναβάλῃ αὐτὸν τὸν ἐκδικιστὴν μέχρι τῆς αὐριον, διότι

δὲν ἔξευρεν ἀκόμη οὔτε πῶς νὰ προβῇ εἰς αὐτόν, οὔτε πῶς νὰ ζητήσῃ.

Ἀγνοῶν τὴν δημοσιευθεῖσαν ἀγγελίαν τοῦ Δερινύ, δὲν εἶχε τὴν ἐλαχίστην ιδέαν περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα εἶχε ἐν τῇ χέρει του, κι' ἔκρινεν ὅτι ἦτο ἀρκετὸν νὰ ζητήσῃ ὡς διακόσια φράγκα.

— Ἐγὼ καιρὸ νὰ σκεφθῶ ὡς αὐριον, ἐψιθύρισε, κλειδῶνων τὰς ἐπιστολάς εἰς τὸ μικρὸν του χρηματοκιβώτιον. Τὸ παιδί δὲν μοῦ φάνηκε πολὺ πλούσιον, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ δώσῃ περισσότερον ἀπὸ διακόσια φράγκα. Τελος πάντων θὰ ἰδοῦμε.

Οἱ τακτικοὶ πελάται τοῦ κύρ-Θωμᾶ ἀντελήφθησαν γρήγορα ὅτι ὁ γέρος «κάτι εἶχε», κι' ἐπειδὴ αὐτὸ τὸ κάτι τὸν ἔκαμε γενναῖον, ἐλευθέρων, εἰς τὸ μ.π.α.ρ. ἐκεῖνο τὸ βράδυ καὶ μέρος τῆς νυκτὸς, ἐθαύμαζον ἐκτακτῶς ζωρότης καὶ εὐθυμία.

Ἐξ ἄλλου ὁ Μωρίς Ζιλλάρ ἐξηκολούθησε τὰς ἐρεῦνας του κι' ἐπεσκέφθη διαδοχικῶς ὅλα τὰ μπάρ τῆς συνοικίας.

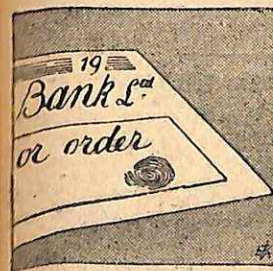
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ἰππεὺς ἀεροπόρος

Ἡ εἰς ὧν αὐτὴ, ἐκ φωτογραφίας, παριστᾷ ἓνα τοῦ μ.π.α.ρ. τὸν συνταγματάρχην Κοντὸ ὁ ὁποῖος ἐπέταξεν ἀνωθεν τῆς λίμνης τῶν Τεσσάρων - Καντονίων, καθάλα εἰς ἓνα ἄλλογον δεμένον ὑπὸ τὸ σκαφίδιον ἐνὸς ἀεροστάτου. Ὁ ἄθλος αὐτὸς ἐξετελέσθη εἰδικῶς διὰ κάποιαν ταινίαν κινηματογράφου.

Πρωτοφανὴς ὑπογραφή

Ἐνός πλούσιου Ἀμερικανός, διὰ νὰ μὴ πλαστογραφῶν τὴν ὑπογραφήν του, ἐσκέφθη νὰ ὑπογράψῃ τὰ τσέκια του μὲ τὸ ἀποτύπωμα τοῦ ἀντίχειρος. Ἐπειδὴ, ὡς γνωστόν, δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον δύο πανομοιότυπα ἀποτυπώματα ἐντελῶς ὁμοία, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἰμπορεῖ νὰ καίμῃται ἡσυχος τώρα, ὅτι κανεὶς

οὐκ εἶχε τὴν ὁποίαν ἐσύχναζαν ἀλλήται καὶ κλέπται παντὸς εἶδους.

Περιεπλανήθη αὐτὸ πολλὰς ὥρας χωρὶς νὰπελίζεται, χωρὶς νὰ αἰσθάνεται τὴν κούρασίν του, διότι ἤθελε νὰ ἐπιτύχῃ. Σκεπτόμενος τὴν λύσιν, τὴν ἀπόγνωσιν τοῦ μαρκηστίου, ὁ καλὸς νέος ἦτο ἀποφασισμένος νὰ κάμῃ τὰ πάντα διὰ νὰνεύρῃ τὴν χαμένην κασσετίνα.

Δὲν θὰ σταθῶ, ἂν δὲν τὸ κατορθώσω, ἐσυλλογίζετο. Τώρα πᾶν δὲν ἔχω νὰ κάμω μὲ τὸν φοβερόν ἀντίπαλον τῶν πρώτων ἡμερῶν, ποῦ εἶνε, γιὰ τὴν ὥρα, φυλακισμένος. Οἱ καινούριοι μου ἀντίπαλοι εἶνε πιθανώτατα κοινοὶ λωποδύται, ποῦ θάπεγοιτοῦσαν πολὺ, ὅταν εἶδαν χαρτιά μέσα ἐντὶ κασσετίνας. Ἄν ἔξευραν τὴν ἀμοιβήν ποῦ προσφέρει γι' αὐτὰ ὁ μαρκηστὴς, δὲν θὰ ἐδίτταν οὔτε στιγμὴ νὰ τὰ ἐπιστρέψουν. Ἀλλὰ πῶς θὰ κάμω νὰ τὰ μάθουν; Ἐπρεπε νὰ τὸ πῶ 'ς ἐκεῖνο τὸ γέρο-Θωμᾶ. Naί, ναί, ἔπρεπε νὰ τοῦ κάμω λόγο γιὰ τὴ μεγάλη αὐτὴ

ἀμοιβή. Αὐτὸ βέβαιον ὅτι τοῦ ἔλυνε τὴ γλώσσα, καὶ ἂν ἔξευρε τίποτα, θὰ μοῦ τῶλεγε. Ἡ θὰ ἐφρόντιζε μόνος του νὰνακαλύψῃ... Τὸ μ.π.α.ρ. θὰ μείνῃ βέβαιον ἀνοικτὸ ὅλη τὴ νύκτα. Καλλίτερα νὰ μὴ χάσω καιρὸ καὶ νὰ πάω νὰ τὸν εὗρω ἀμέσως.

Οὕτως ὁ Μωρίς Ζιλλάρ ἐκίνησε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ μ.π.α.ρ., ἀπὸ τὸ ὅποιον εἶχε φύγῃ πρὸ ὀλίγων ὥρων καί, ἀψηφῶν, ὡς πάντοτε τὸν κίνδυνον, διέσχισε πάλιν, νύκτα ὥρα, τὴν ὀλίγον ἀσφαλὴ ἐκείνην συνοικίαν.

Ἀλλ' ἔφαγα ἡκούσε φωνάς, θόρυβον καὶ εἰς τὸ τέλος ἐνὸς δρομίσκου, εἶδε μακρὰν τὸν οὐρανὸν κατακόκκινον.

— Πυρκαϊά! πυρκαϊά! ἐφώναζαν ἄνθρωποι, προστρέγοντες ἀπ' ὅλα τὰ μέρη. Τοὺς ἠκολούθησε χωρὶς νὰ θέλῃ, παρασυρόμενος, κι' ἐφθασεν εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχῆματος.

Ἀλλ' ὅταν ἀνεγνώρισε τὸ μέρος, ἀνατρίχιασε...

Ἐκαίετο τὸ μπάρ τοῦ κύρ-Θωμᾶ!... (Ἐπεται συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

δὲν θὰ τὸν κλέψῃ διὰ πλαστογραφίας.

Περὶεργον ἀποτέλεσμα

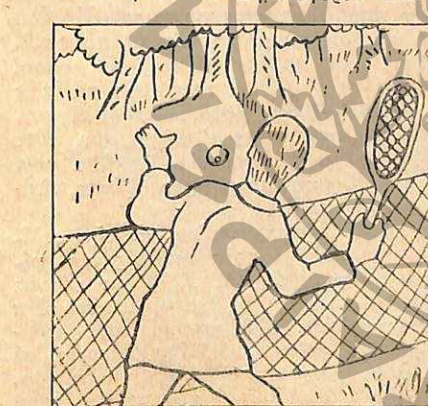
Κατὰ τινὰ πυρκαϊάν, ἓνα μικρὸ ποτήρι, εἰς τὸ ὅποιον εὕρισκετο ἓνα δακτυλίδι ἀπὸ πλατίνης, ἐλυώσεν ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν θερμότητά.

Καὶ τὸ ἐπανέυρον ἀργότερα ὑπὸ μορφὴν ὑαλίνης σφαίρας, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ὑπῆρχε τὸ δακτυλίδι ἀνέπαφον!

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ

α'.) Μαγικὴ Ἑλκὼν

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σηματοφόρου Ἑλλήνων

Ποῦ εὕρισκεται ὁ σύντροφός του;

β'.) Παίγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τοῦ Κωνσταντίνου

MY ΔΟ-ΣΙ ΚΙ-ΚΙ-ΚΙ Α-Α-Α-Α ΛΥ-ΔΙ-ΠΛ-ΚΑ-ΔΙ

Νὰ συναρμολογηθῶν αἱ συλλαβαὶ αὐτῆς τῆς Πυραμίδος, ὥστε νὰποτελεσθῶν τέσσαρες γῶραι τῆς Μ. Ἀσίας.

γ'.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἡρώτος τοῦ 1913

Il épines de pas n'y a sans rose

Νὰ συναρμολογηθῶν αἱ συλλαβαὶ αὐταί, ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἓν ῥητόν.

δ'.) Αὐσεὶς τοῦ 18ου φύλλου

α'.) Μηλέα, συκὴ, λεμονάα, ἐλαία. — β'.)

γ'.) Ἡ τὰν ἡ ἐπὶ τὰς (ἡτὰ νὺ ἐπὶ τ' ἄς.) — δ'.) L'homme le plus heureux est le plus occupé.

ΔΗΛΩΣΙΣ: Αἱ λύσεις — ὁσωνδήποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου, — συνοδεύονται, ἀπαρατήτως, ὑπὸ ἐνὸς μόνον δεκαλέπτου γραμματισμοῦ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 149ου Διαγωνισμοῦ Ἀύσεων
Ἀπριλίου—Ἰουλίου

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 14ης Ἰουνίου
ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας
ταύτης ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀζόμη
δημοσίευση.

247. Δεξιόγραφος

Εἰς ἀριθμὸς τὸ πρῶτον,
Τὸ δεύτερον τιμὴ,
Τὸ τρίτον μου ρῆμα
Γνωστὸν, ἐκ τῶν εἰς μὲ.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αἰολικῆς Κιθάρας

248. Μεταγραμματισμός

Ἐν ὄργανον λαμβάνω
Τοῦ ἀλλάζω μιὰ χορδή,
Καὶ νόμισμα σοῦ κάνω
Χρυσὸν εἰς τὴ στιγμή.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στρατηλάτου τῶν Ἑλλήνων

249. Ἀναγραμματισμός

Εἰς τὰ κύματα με βλέπεις,
Ὅπως ἔχω ἀν' μάστιγες
Κι' ἀπ' τὸ σκότος θὰ σὲ βγάλω
Ἀν με ἀναγραμματίσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἰουλίας Β. Χατζηκωνσταντίνου

250. Ψαροκόκκαλον.

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

Νάντικατασταθῶν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμ-
μάτων οὕτως, ὥστε νάναχνῶσκειν κατὰ
σειράν: Ποταμὸς τῆς Γερμανίας, Ἀύτοκρά-
τωρ τῆς Ρώμης, ἄνθος ἐὼδες, νῆσος τοῦ
Αἰγαίου, ἄγριον ζῶον, στρατηγὸς Ἀθηναῖος,
νῆσος τοῦ Αἰγαίου, ὄπλον, φωτιστικόν.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἰσμήνης Β. Χατζηκωνσταντίνου

251. Κρυπτογραφικὸν

1 2 3 4 2 5 6 2 4 = Ἀκχεδαμῶνιος
2 4 6 2 = Ἡπειρος.
3 2 6 5 2 = Θηρίον.
4 2 5 6 4 = Εὐλόν.
5 3 5 = Ἐπίρρημα.
6 1 1 2 4 6 2 = Ἀσκήσις.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φράουλας

252. Φύρδην

Ρεγστέ ἀν νόπαρτ ἐτίχη ἀν ἱβελτω.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μυστηριώδους Σταμπούλ

253—257. Μαγικὸν Γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν
κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ
αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις:
τόνος, ὄρος, κῶνος, βῶλος, λινός.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γιαντομάχου Ἑλλήνος

258. Διπλὴ Ἀκροστιχίς

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων
λέξεων ἀποτελοῦν ἀρχαῖαν πόλιν τῆς Ἰταλίας,
τὰ δὲ δευτέρω νῆσον τοῦ Ἰονίου:

1, Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ. 2, Ὄρος τῆς
Μακεδονίας. 3, Γάλλος τραγικὸς ποιητής.
4, Ἐντομον. 5, Ἑθνικὸν σύμβολον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πολυκῆ Ἀστέρος

259. Φωνηεντόλιπον

Πς - μ - λλν - ὄρβρς

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πληρωμένου Ἡπειρώτου

260. Γριφός

Ε	Ν	1	1
μὲν	νὰ	1	1
		1	

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδεώδους

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 6 καὶ 7

64. Ποσειδῶν (πῶς, ι. Δῶν.) 65. Γερμα-
νός - γερανός. — 66. Θυμός - μυθός.

67. Π Η Σ 68. Ποσειδῶν
Ρ Λ Η (ὀπός, Σιδῶν, ἐ-
Ο Ε Λ δῶ, ἵππος, δίδω,
Α Λ Ε Κ Τ Ω Ρ ὄν, Νῶς.) — 69-
Δ Τ Λ 73. Διὰ τοῦ Κ:
Ρ Ρ Η Κῶς, κόμβος, Κά-
Η Α Σ σος, κόρος (ἡ πό-
κος.) κῶρος. — 74. ΑΠΕΛΛΗΣ (Ἀντιγό-
νη, ἸΠπίας, Ἐπιοκλῆς, Ἀῖολος, Σιτυ-
Λος, Ἡρακλῆς, Φειδίας.) — 75. Μητὴρ τῆς
ἀνεξαρτησίας ἡ οἰκονομία. — 76. Ἀνὴρ ἄν-
δρα καὶ πόλις πόλιν σώζει. (ἂν Ἡραν
Δράκε - πολ' εἰς πολ' ἦν σο ζῇ.)

77. Μελίτη (μέλι, τί.) — 78. Νόβη (νῆ,
ο, βῆ.) — 79. Ἀμάχος - ἄμαχος. — 80. Μο-
δέν - Βοδενά.

81. ΓΑΡ 82—85. 1. Ὀνος (ὄ-
ΑΣΗΡ ποΣ Ο ΝΟμος...) 2.
ΡΗΝΟΣ Ἀμά (ἐκ ΑΜΑ Ἀμάη.)
ΡΟΔΗ 3. Γάτα (εἶδα ΤΑ Γαλ-
ΣΗΣ λικά...) 4. Ἀλκος (αὐ-
τόΣ Ο ΚΥΛινδρος...) — 86. Λουκάνικος (Λου-
ΛΟΥΚΑ, ΝΙΚΟ...) — 87. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙ-
ΝΟΣ (Κόλασις, Ὁραῖος, Νίκη, Σκότος,
Τέλος, Ἀκων, Νύξ, Τέλειος, Ἰσχυρός, Νέος,
Ὀλβίος, Στενός.) — 88. Ἡ σὲ φέρει τὸ φέ-
ρον, φέρον καὶ φέρε. — 89. Μὴ ἐπίχαιρε ἐπὶ
ζήμιασιν ἀδίκους (Μὴ ἐπὶ χε - ρε ἐπὶ χρη-
μα σὺν α Δίκης.)

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

"ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,

Βιβλία τεργνά, μορφωτικὰ καὶ ἡ-
θικά, ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς «Δια-
πλάσεως τῶν Παίδων»

Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (με 60
εἰκόνας) φρ. 6. Χρυσόδ. φρ. 8.

Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς,
φρ. 0,60.

Τὸ Θῦμα τοῦ Φθόνου, (με 20 εἰ-
κόνας) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.

Δεῦκωμα Μικρῶν Μυστικῶν,
ἑκάστον τετραδίων φρ. 0,15.

Δέσμη 7 τετραδίων φρ. 1,—

Δέσμη 15 τετραδίων φρ. 2,—

Δέσμη 25 τετραδίων φρ. 3,—

Ἡ Μαρονοσία, (με 21 εἰκόνας)
φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.

Ἡ Μούσα τῶν Παίδων (ποιή-
ματα) φρ. 1,50. Χρυσόδ. φρ. 2,50.

Ἡ Νίνα (με 20 εἰκόνας) φρ. 3,50.
Χρυσόδ. φρ. 5.

Παιδικὸι Ἀλόγοι (Κουτίδου)
Σειρὰ Α' φρ. 1,50. Σειρὰ Β' φρ. 1,20

Παιδικὸν Θέατρον (Ξενοπούλου)
φρ. 2. Χρυσόδ. φρ. 3,50.

Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομίδια) ἑ-
κάστον φρ. 0,50. Χρυσόδετα τὰ 3
ὁμοῦ, φρ. 2,50.

Πρός δ Νινίον (με 24 εἰκόνας)
φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.

Ὁ Πυρεσιπώλης (με 24 εἰκόνας)
φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.

Υπὲρ Πατρίδος (με 35 εἰκόνας)
φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.

Ὁ Φῶτης. Ἐμμετρον Διήγημα
ὑπὸ Χρ. Σαμαρτοῖδου, φρ. 0,60.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς
Διαπλάσεως τοῦ
1914, κόκκινα με χρυσὰ γράμ-
ματα, δι' ὅσους θέλουν νὰ χρυσο-
δέσουν τὰ φυλλάδιά των εἰς τόμον,
εἶνε ἤδη **ΕΤΟΙΜΑ** καὶ πωλοῦνται
εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται
δὲ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβά-
ζοντας τὸ ἀντίτιμον, δραχ. ἡ φρ.
1,75.— Ὑπάρχουν καὶ τῶν ἐτῶν
1906—1913 καλύμματα τιμώ-
μενα ἐπίσης δρ. 1,75 ἑκάστον.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίων,
ἐλήφθησαν ἀπὸ 8—14 Ἀπριλίου

ΑΘΗΝΩΝ. Ἀνδρ. Ν. Ἰγγλέσιος, Μαρ. Σ. Κο-
σμετάτος, Κόρη τοῦ Ἰονίου, Σπ. Α. Μάμου,
Ἰωάννα Χ. Πουλάρου, Γ. Χ. Πουλάρου, Ἐμ.
Ἀλτήνος, Κων. Π. Μπαρόνης, Ἐρμ. Λευθῆς,
Κατίνα Γ. Μπαροῦνη, Ἰφιτ. Χατζηγεωργίου,
Χαρ. Δημ. Ἀστέρας, Εὐδελος Μικρασιάνης, Λουί-
ζα Κοντοπούλου, Ἡδ. Π. Γιαννάδου, Ἐλένη Π.
Γιαννάδου, Ἀλέξ. Π. Γιαννάδου, Κωνσ. Ι.
Παλιόγλου, Ἀσπασία Α. Παλαρινού, Χαλμα-
τέβας Ὀμηρικὴ Ἰθάκη, Κωνσ. Ἡλ. Σούρρος,
Χαρ. Π. Τσωνόπουλος, Ψάρι τῆς Ζηρᾶς, Κεραυ-
μένος Θεσσαυρὸς, Σκαλωμένος Ἑλλήν, Ι. Ν.
Πλατῆς, Ἰπποκρίτης τῆς Ὀμύλης, Κ. Ν. Τσίμπας.

ΑΓΡΙΝΙΟΥ. Φωτ. Ι. Κατῆς.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ. Μικρὸς Παγανίνης.
ΒΕΛΑΚΑΣ. Ἡρώς τῆς Ἀθηνῶν, Ἀθηναιοπούλα.
ΒΟΛΟΥ. Ἰωάν. Ἀλ. Τσιώνης, Ἀννούλα Σπα-
νουδάκη, Τούλα Α. Καπατζίτη, Αἰγούστα Π.
Παπαδημητρίου.

ΓΥΘΕΙΟΥ. Καλαματιανὸν Διαβολάνι.
ΖΑΚΥΝΘΟΥ. Ι. Α. Μεράτης.
ΖΑΤΟΥΝΗΣ. Μαρία Γ. Μπαροῦνη.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ. Χαίμ. Οὐριέλ Νιγρίν, Ἰουλία
Μουσιῇ, Ἡλ. Μαλαβίνα, Μετ. Μουσιῇ, Ραφαήλ
Ν. Μάτσα, Δημ. Ε. Παπαῆς, Γεώργ. Ε. Κούστας,
Πανελλήνιος Ἀσκήτ. Ἡρώς Μανωλιδάκης.
ΚΑΛΑΜΩΝ. Εὐστ. Γ. Δραγώνας, Νικ. Ἡλ.
Σπυροπούλου.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ. Μαρία Κροαζιῇ, Μαρία Κ.
Καμβύσα, Σοφὸς τοῦ Μέλωντος.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ. Λιον. Σ. Χωραφᾶς.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ. Ἀναστ. Γ. Γιαννακοπούλου,
Βασίλειος τῆς Ζήρας.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ. Αφροστέφης Βασιλείδης.
ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΥ. Ἀριστ. Α. Βαζούρας, Δαφ-
νοστεφῆς Στρατηλάτης, Π. Μ.

ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ. Στ. Θ. Ἀντωνιάδης, Α. Ν. Πα-
βέλης.

ΠΑΡΓΗΣ. Μέντωρ Ζουλιέτης.

ΠΑΤΡΩΝ. Μίρης Ἀναστασόπουλος, Πατριὸν
Ναυτοπούλου, Ἐλ. Α. Γιαννακοπούλου, Γεω. Α.
Γιαννακοπούλου, Σπ. Α. Κουτσούπιδης.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Μαρίνα Β. Βογιώτη, Λιον. Ἀντ.
Λοβέρδος, Βασ. Α. Μάλλας, Ἡρώς τῶν Ἰωαν-
νίνων, Ἡλ. Α. Βαρχῆς, Αὐγ. Αεονάδης, Μί-
ρης Κωνσταντινίδης, Ἡδ. Σπυρομήλιος, Φρεῖδ.
Σάβιτση, Ἀνδρ. Χατζῆς, Ἀδαν. Ἀντ. Λο-
βέρδος, Α. Σ. Χρηστίδης, Γ. Ἀττάο, Π. Σ. Μοί-
ρας, Ἀλ. Ν. Φοίφας, Ἀλεξάνδρα Χ. Ποίμα, Ι.
Α. Κωνσταντινίδης, Ἀλεξάνδρα Ἀλ. Φοίφα.

ΠΟΡΤ—ΣΑ.Ι.Α. Εὐλαβία Μονιτση, Θεολο-
γία Κορδώνη, Ἀννα Χανδρά.

ΠΥΡΓΟΥ. Νίτσα Χ. Σοφianoπούλου, Λιον-
σία Γ. Κοντοπούλου, Ἀλεξάνδρα Σ. Νικολαιο-
πούλου, Θεοδώρα Π. Ραμναίου, Ἐλένη Α.
Παπαγεωργίου, Χρ. Μανιάτης.

ΣΥΡΟΥ. Νικόλ. Ι. Βάτης, Στέφ. Συριανός,
Μαρουσά Ν. Κοττιᾶ, Δέσποινα Ν. Κοττιᾶ.

ΤΡΙΚΑΛΩΝ. Θησεύς.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ. Δημ. Α. Μεταξᾶς, Σ. Γ. Πα-
σάλης, Βασίλειος Α. Κουβαλῆ.

ΥΔΡΑΣ. Ἐλένη Δεβελέκου, Ἀναστασία Μ.
Ζουνοῦ, Φροῦδος τῆς Ἐπταλόφου.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ. Ἰωάν. Ν. Σούλας, Κωνσ. Ἀλ.
Τσιόντης, Παντελῆς Κ. Νικολάου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅσον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν Κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἐξῆς τῶν
ἀσκήσεων: ΔΟΥΤΙΖΑ ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Ἀθή-
ναις, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΑ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ἐν
Καλαμάτῃ, ΣΤΑΥΡΟΣ Θ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ἐν
Ναυπλίῳ καὶ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Α. ΜΑΛΤΑΣ ἐν
Πειραιεῖ, οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μή-
νας ἀπὸ 1ης Μαΐου.